

عنوان مقاله:

جست و جوی رگه هایی از شاهنامه فردوسی در شعر دو تن از شاعران مقاومت افغانستان: محمدکاظم کاظمی و عبدالسمیع حامد

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 8، شماره 14 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

حسین یزدانی -

صالح محمد خلیق -

خلاصه مقاله:

شعر مقاومت، بخش بزرگی از ادبیات معاصر افغانستان را می‌سازد. این گونه از شعر در جریان سال های 1357 تا 1380 خورشیدی در برابر نظام دست نشانده شوروی (سابق) در افغانستان و تهاجم ارتش سرخ به آن کشور و نیز در برابر جنگ های داخلی و نظام طالبان در داخل و خارج افغانستان پدید آمده است که نه تنها در ادبیات این کشور بلکه در ادبیات معاصر فارسی در سطح منطقه نیز درخور اعتنا و بررسی است. پژوهش حاضر بر آن است که به بررسی تاثیر شاهنامه فردوسی بر شعر مقاومت محمدکاظم کاظمی و عبدالسمیع حامد، دو تن از شاعران افغانستان بپردازد و جلوه های گوناگون این اثرگذاری را در آثار آنان نشان بدهد. روش ویژه پژوهش، تحلیلی توصیفی است که با تحلیل شواهد درون متنی و مراجعه به منابع کتابخانه ای انجام شده است. یافته های این پژوهش بیانگر آن است که شاهنامه فردوسی در دو بعد آرمانی میهن دوستی و آزادی خواهی و بیدارستیزی و واژگانی کاربرد نمادهای اسطوره ای، نام های جنگ افزارها و واژه های دیگر و تلمیحات و اشارات به داستان ها و شخصیت های شاهنامه بر شعر شاعران یادشده تاثیر گذاشته و از این نگاه، شعر آنان در پرورش خودشناسی و خودآگاهی ملی و تقویت روحیه حماسی رزمندگان بسیار موثر بوده است.

کلمات کلیدی:

شعر مقاومت، افغانستان، شاهنامه فردوسی، محمدکاظم کاظمی، عبدالسمیع حامد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/896006>

